

РЕШЕНИЕ

№ 2170

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10423** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба от Н. Г. Д. чрез адв. В. Т. срещу Столична община за заплащане на сумата в размер на 364 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 64 лв. и неимуществени вреди в размер на 300 лева, вследствие наложена на 13.07.2022 г. принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП от служител на Столичния инспекторат - преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик по отношение л. а. Марка "Волво" рег. [рег.номер на МПС], обявена за нищожна с влязло в сила съдебно решение № 934 от 14.02.2023 г. по адм. дело № 7249/ 2022 г. на АССГ, 17 състав.

Ответникът - Столична община, представлявана от кмета на СО, не изпраща отговор на исковата молба, а в съдебно заседание - не се представлява.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., който дава становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исковата молба основания, прецени събраните по делото относими доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 13.07.2022 г. около 11 ч. ищецът Н. Д. бил паркирал управлявания от него

лек автомобил марка "Волво" рег. [рег.номер на МПС] в [населено място],[жк]пред бл. 49. При извършена проверка от служител на Столичния инспекторат към Столична община същият преценил, че превозното средство било паркирано на детска площадка, поради което разпоредил да бъде приложена ПАМ "преместване на паркирано МПС без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач". Във връзка с така наложената ПАМ ищецът заплатил в полза на "Център за градска мобилност" ЕАД сумата от 64 лева - 60 лева такса за принудително преместване и 4 лева такса за престой на СП паркинг (видно от представено по делото копие на фискален бон). Тъй като не бил съгласен с наложената принудителната административна мярка, Н. Д. оспорил същата пред АССГ, като с решение № 934 от 14.02.2023 г. по адм. дело № 7249/ 2022 г. на АССГ, 17 състав, ПАМ била обявена за нищожна, като издадена от некомпетентен орган.

Така подаденият иск е допустим като предявен от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него. Длъжностното лице, наложило заявената като основание на предявения иск ПАМ, е служител на Столичен инспекторат към Столична община. След като са въведени твърдения за причинена вреда на ищеца, която е в причинна връзка с отменена по съдебен ред ПАМ, е налице спор по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища.

В конкретната хипотеза, за да се ангажира отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ следва да са налице кумулативно всички елементи от фактическия състав, а именно: претърпяна вреда; незаконосъобразен акт на орган, респ. длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност; вредата да е настъпила в резултат на административна дейност, т. е. от незаконосъобразен акт на длъжностните лица при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка - пряка и непосредствена такава между незаконосъобразния акт с вредоносния резултат от административна дейност.

По делото безспорно се установява наличие на първата предпоставка, а именно отменен като незаконосъобразен административен акт - ПАМ, обявена за нищожна с горещитираното влязло в сила съдебно решение. Налице е и втората предпоставка - имуществена вреда - неблагоприятно изменение в сферата на имуществените права на ищеца в заявения размер от 64 лева. Вредата е пряк и непосредствен резултат от налагането и изпълнението на незаконосъобразната ПАМ, която е обявена за нищожна с влязло в сила съдебно решение. Нищожният административен акт е довел до недължими разходи за ищеца в размер на 64 лв. и претенцията за заплащане на обезщетение е доказана по основание и размер с представеното копие на фискален бон. Пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт и настъпилите вреди е налице, когато увреденото лице не би претърпяло вреди, ако не бе издаден незаконосъобразният административен акт. Преки са вредите, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Плащането на сумата от 64 лв. е в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с принудителното преместване на лекия автомобил, управляван от ищеца, поради което и с отмяната на наложената ПАМ, заплащането на посочената сума е недължимо.

На следващо място във връзка с твърдените неимуществени вреди съдът е допуснал до разпит свидетелката Р. Р., която живее на семейни начала с ищеца. Въз основа на показанията на свидетеля съдът намира за доказани претърпените от ищеца

отрицателни преживявания от незаконосъобразно наложената му ПАМ. Освен, че показанията са обективни и вътрешно безпротиворечиви, от същите по несъмнен начин се установява, че вследствие на издадена ПАМ ищецът е станал неспокоен, с продължително негативно чувство за причинена му несправедливост. Съдът приема за доказано, че ищецът е изпитал отрицателни преживявания, изразяващи се в силно безпокойство поради това, че автомобилът не е открит на мястото си, а впоследствие - тревога и напрежение, продължило по време на обжалването на наложената принудителна административна мярка, които са в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразно наложената му ПАМ за принудително преместване на паркирания лек автомобил. Следва да се посочи, че незаконосъобразното прилагане на ПАМ от вида на процесната, при която се премества моторно превозно средство без знанието на водача, обективно води до негативни последици върху емоционалното състояние на адресата, тъй като неяснотата поради каква причина автомобилът липсва, създава и тревога за осъществено престъпно посегателство спрямо моторното превозно средство. Поради това и въз основа на събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилите неимуществени вреди.

Претърпените неудобства и страдания, като резултат от изпълнението на незаконосъобразен акт, нямат материален еквивалент за пострадалия, но затова именно законът в чл. 52 от ЗЗД постановява следващото се за тях обезщетение да се определи на принципа на справедливостта. Съобразно задължителните указания, дадени в т. II от ППВС № 4/1968 г. понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Обезщетението трябва да е съразмерно с вредите и да отговаря както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. То трябва да удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси /в този смисъл Решение № 37 от 11. 02. 2009 г. по гр. д. № 5367/2007 г., Г. К., I Г. О. на ВКС/.

По изложените съображения съдът приема за доказани всички елементи от отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. С оглед на това съдът, като отчита причинените на ищеца неимуществени вреди по вид, степен и интензитет, приема за справедливо обезщетение на горепосочените неимуществени вреди претендираната сума в размер на 300 /триста/ лева, която следва да се присъди на ищеца на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ето защо, искът следва да бъде уважен до пълния претендиран размер от 364 лева, представляващ претърпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди от наложена на 13.07.2022 г. ПАМ по чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП от служител на Столичния инспекторат - преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик по отношение л. а. марка "Волво" рег. [рег.номер на МПС] , обявена за нищожна с влязло в сила съдебно решение № 934 от 14.02.2023 г. по адм. дело № 7249/ 2022 г. на АССГ, 17 състав.

При този изход на спора, своевременно заявеното искане на ищеца за присъждане на разноски следва да бъде уважено при съобразяване с чл.10, ал.3 ЗОДОВ, съгл. който, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или

юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Доказаните разноски по делото са 10 лв. заплатена държавна такса от страна на ищеца. Що се касае до осъщественото процесуално представителство, то видно от представения договор за правна защита и съдействие е, че същият е сключен при условията на безплатна правна защита по чл. 38, ал. 1 от ЗА, поради което възнаграждението за адв. Т. следва да бъде определено по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Нредба № 1/2004 г. и възлиза на 400 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. Г. Д. сумата в размер на 364 (триста шестдесет и четири) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди, в резултат на наложена на 13.07.2022 г. принудителна административна мярка по чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП от служител на Столичния инспекторат - преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик по отношение л. а. Марка "Волво" рег. [рег.номер на МПС] , обявена за нищожна с влязло в сила съдебно решение № 934 от 14.02.2023 г. по адм. дело № 7249/ 2022 г. на АССГ, 17 състав. .

ОСЪЖДА, на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, Столична община да заплати на Н. Г. Д., ЕГН: [ЕГН] сумата от 10 (десет) лева разноски.

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата Столична община да заплати на адв. В. Т., САК, ЕГН: [ЕГН] сумата от 400 (четири стотин) лева адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: